

AL GLORIÓS SANT MAGÍ

M. Carme Sala

Sóc una veïna de Cervera, filla del carrer Sant Magí, al que molt estimava, i encara porto dintre el meu cor.

Sempre, el dia 15 d'agost, hem anat a missa a la Brufaganya, ja que tota la família en som grans devots, i durant molts anys, el dia del Sant, portants de l'aigua.

Un dia de juliol, com acostumàvem a fer molts diumenges, i, tot passejant cap a la capelleta del Sant, que es troba al camí de la Cardosa, el meu marit em va demanar de parar a reposar, doncs es trobava molt cansat i no podia respirar, ja sabíem que no estava bé del cor, i després de reposar una mica, i molt poc a poc, vam poder arribar al Centre d'Assistència, on després de mirar-se'l ens van dir que no havia estat res i que segurament era una cosa momentània.

Quan al cap d'uns dies a la matinada, es va tornar a trobar malament, vam tornar al Centre d'Assistència on li van diagnosticar un infart, i quina casualitat, mentre l'estaven preparant a l'ambulància, per fer el seu trasllat a l'hospital, es va sentir la campana de l'església de Sant Magí, doncs era el dia del Sant, i era l'hora de la missa, durant

Capelleta del Clot de Sant Magí.
Fotografia de Victòria Fusté.

tot el trasllat, no vaig deixar de pregar-l'hi.

El dia 2 de setembre va ser operat a cor obert, amb un resultat molt satisfactori.

Al cap d'uns mesos, li van dir que podia fer vida normal, sense cansar-se massa.

Un dia de març, a les quatre de la matinada, i en veure que el meu marit no era al llit, em vaig llevar, i trobant-lo mort, assegut en una cadira, vaig caure, trencant-me el fèmur.

Després de 5 anys i moltes operacions, posar i treure plaques i claus, realitzar empelts d'ós, passar tot un estiu enguixada i sense poder-me llevar del llit, molts mesos sense poder caminar, molt patiment, desesperada i plorant hores i hores, només quan pregava al Gloriós Sant Magí, em consolava.

Havent passat més temps a l'hospital que a casa, va arribar el desembre del 2007, quan em van donar l'alta.

Caminar com abans no ho faré més, però jo sé que el nostre Sant Magí no em deixarà, i, mentre pugui anar a la Brufaganya, i a missa el dia del barri no hi faltaré.

De tot cor dono les gràcies al gloriós Sant Magí, per la seva gran ajuda, i, confiant sempre en ell, només li demano que no em deixi de la seva mà.

Sempre us porto dins meu.